

— Не се страхувайте! — казалъ Той, — но станѣте и идѣте по-скоро въ Иерусалимъ, та извѣстете на ученицитѣ ми; кажете имъ да ме чакатъ всички въ Галилея, тамъ ще дойдѣ да ме видѣтъ:

Женитѣ отишли въ Иерусалимъ и рассказали на Иисусовитѣ ученици всичко. Нѣколко дни ученицитѣ си приказвали само за възкресението Христово и ако нѣкой кажелъ: „Христосъ възкресе!“ другъ му отговарялъ: „Истина възкресе!“ Отъ тогава е останѣло, та и ние сега на Великъ-день да се поздравяваме съ: Христосъ възкресе!

Прѣпирня.

Носѣтъ, ушитѣ, языкътъ, рѣцѣтъ, прѣститѣ, нозѣтъ и очитѣ веднѣжъ поченѣли да се каратъ и прѣпиратъ по между си, кой е най-голѣмий и най-достойний по между имъ. Въ прѣпиранието си ушитѣ казали:

— Какъвъ ли щѣше да бѣде человекътъ, ако бѣше безъ насъ — ушитѣ?

— Носѣтъ пъкъ се подсмихнѣли и рекѣли: за вѣтрѣтъ щѣхъ да му бѣдѣтъ най-хубавитѣ ястия и най-миризливитѣ цвѣтя, ако да бѣше той безъ мене.

— А языкътъ много се чудѣлъ, какъ го забравятъ, като той е, който показва человеку, какво е ястието, което ѣде.